

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 28 de Juny 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XVIII

On és la sinceritat política a Olot? La manca d'aquesta fa que pugui considerar-se licit conviure en una mateixa entitat els republicans d'Acció Catalana i els monàrquics alfonsins de la Lliga.

Hem de dignificar les nostres actituds

EL pacífic trasbalsament polític, originat a principis d'any, que ens prometia una imminent evolució de règim peninsular, està sofrint un aplaçament, perillós de degenerar en breu dintre un ambient d'indiferència.

El poble freturós, des d'aleshores, d'obtenir una major i més justa consideració de llibertat perd la confiança als homes, que es volgueren dir des del principi, portaveus dels seus entusiasmes i les seves aspiracions per el sol fet d'haver sofert una persecució més o menys molesta, durant el temps més quimèrics de la, encara persistent, dictadura il·lògica i vergonyant.

Fins ara ens hem entretingut en paraules i en promeses, però els fets resten encara en projecte; cap d'aquests homes, que volen per ells la simpatia del poble, no s'avé a arborar la bandera revolucionària del moment; molt sovint la temença d'un esdevenir incert que podria repercutir, segons les seves equivocades conclusions, en perjudici dels interessos particulars fa desistir d'uns propòsits que semblaven ben afermats.

Adhuc la mateixa insinceritat política, de molts d'ells, fa que prossegueixi la impunitat a l'actitud dels homes cara-i-creu que s'avenen sempre a fer tots els papers de l'auca.

No s'oposa tampoc cap objecció a l'absurda barreja d'elements polítics per creurer's que per el sol fet de convergir en el comú denominador català no se'n perjudica gens ni mica la probable solució al problema racial.

Però avui la dignitat de ciutadania, que comença d'amarar-nos, no ens permet pas d'acceptar les concessions de llibertat que se'ns puguin donar com una gràcia de caritat.

Forçosament, si considerem que la manera en que és regit el nostre destí no correspon pas a la nostra manera d'ésser, tot contacte amb els elements representatius del poder que ens subjuga ens ha d'ésser detestable; per això no comprenem que els nostres polítics, que molt sovint havien donat mostres de filar una mica massa prim, ara s'entestin a fer els ulls clucs a una veritat indiscutible que s'està succeint, principalment a les comarques.

Per això el poble, amb una mica de decepció amassada ja dintre les venes, es plany que les oportunitats passin sense fruits, i comença de clamar frenèticament *Dignitat*.

I de dignitat, malauradament, no tenim pas encara la que ens convé.

Tothom està d'acord en que la força moral i la raó és a les nostres mans, i deixem passar el temps sense la nostra protesta decidida, i deixem que la veritat sigui escarnida en les presons infectes de l'Estat, on germans nostres, per el sol fet d'estimar la llibertat són, probablement, martiritzats cinicament, i impunament per els mandataris.

Es una mica massa de refinament comoditici el creurer que el poc que hem fet, *implorant* l'amnistia per els presos i exiliats polítics i socials, ja ens relleva dels nostres deures de ciutadans. La nostra feina no és pas, ara, la d'esperar que ens els tornin quan els plagui; si nosaltres, vertaderament, els estimem i apreciem l'obra d'alguns d'ells, hem de tenir en compte, que les lleis són per regir els pobles, però jamai, per anar contra els pobles, i que per tant tenim l'obligació d'ensorrar tot el que sigui obstacle a la llum de la justícia.

Seria d'una excessiva puerilitat el creure que perjudicant els nostres idealismes i investint-nos d'una manera conservadora podríem avançar el seu alliberament i obtenir els majors graus d'humanitat que demanem; sols mantenint-nos, d'una manera viril, i dignificant, definint, les diverses concepcions polítiques de la nostra gent, farem adonar, als de més enllà de l'Ebre, que la nostra veu correspon a la voluntat d'un poble que es vol incorporar de cara al món.

Comentari

Colònies escolars

En aquesta mateixa secció, i oportunitat, manifestarem la simpatia que ens mereixia la proposició de la Comissió de Cultura del nostre Ajuntament, referent a la organització d'unes colònies escolars. Cridats, per a dur-hi la seva col·laboració, els principals elements representatius del nostre poble, hi acudí, en nom d'Acció CIUTADANA i de Concentració Republicana, el nostre volgut company-director, Ramon Aubert, qui es mostrà sincerament partidari de portar a terme l'esmentada proposició, tot encoratjant a la Comissió iniciadora de tant excel·lent obra, per a que faci tots els treballs que calguin a l'objecte de que aquestes colònies abarquin el major nombre possible de nens i sobretot no s'oblidessin aquells que la seva condició humil i estat precari de salut ho demanin. A n'aquest fi, el senyor Aubert feu unes atinades observacions que no dubtem es tindran en compte quan es faci la selecció dels minyons que hauran de integrar les colònies escolars, en projecte.

Avui tornem a parlar d'aquesta obra perquè entenem que s'ho mereix i amb el desig de suggerir la conveniència de que aquesta anés acompanyada de l'escalf de tot el poble, puix és el pensament de lluitar contra l'empresonament de la majoria dels nostres infants, molts d'ells obligats a sojornar en habitacions sense cap mena d'esbarjo, ni tan solament amb l'aire lliure i sol que necessiten els seus tendres organismes, el que ha menat el nostre Ajuntament a proposar la realització d'una obra tan útil i a la vegada democràtica.

Pensem que la tuberculosi, vertadera plaga de les terres hispàniques, encara és una de les principals causes de mortalitat infantil del nostre poble. Pensem que el sosteniment de Hospitals i Cases de Caritat és una lloable obra de pietat, però ho és tant i potser més, el contribuir a que aquestes venerables Institucions no es vegin obligades a portar els seus serveis a tants conciutadans nostres. Pensem que hi ha molts infants que uns mesos de repós, de bons aires i un nodriment suficient els hi podria fer recobrar una salut perduda i sovint salvar-los d'un decandiment fatal, que els fa obligats clients de les Institucions més amunt esmentades.

Tal vegada del breu sojorn que els hi prepara el nostre Ajuntament, a alguns dels nostres minyons, en depèn la seva futura salut.

Fixa la pensa i el nostre cor en la benaurada acció que poden exercir aquestes colònies sobre els nostres infants, afiançant la seva salut i escombrant de les nostres escoles possibles candidats a la terrible enfermetat que tants estralls causa entre la nostra infància, hem d'encoratjar l'obra de les colònies escolars i tots, a proporció de les nostres forces, hem de portar el nostre ajut a la Comissió de Cultura per a que pugui donar-li tot l'abast que seria convenient.

«Senyor fabricant, que té la cara com un diamant, senyor rendista (Déu li conservi la vista), senyor banquer, pensi-s'ho bé... Si no es troben madurs per la caritat, almenys arribin a la filantropia dins l'estil dels Fords, de la General Motors... i calculin; cada infant que es salva és un client que es consolida. Cada client representa un

A. DOT-ARXÉ